

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Békés Attila

Cím:

Szép lesz, de mikor?

Több éves huzavona az EMKE-kombinát építése körül

Értékelés
(Hely)

1960. szept. 4.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

640.24

"EMKE"

Idő

1960

Személy

Helyszám

Mi van az EMKE-vel?

Három éve építik Budapest legforgalmasabb csomópontjában a volt EMKE kávéházat, s mire elkészül, valóságos luxus vendéglátót varázsolnak belőle a munkások. Lesz benne cukrászda a földszinten, étterem az emeleten és Mackó bisztró az Akácfa utcában. Az udvarra télikertet és bárt terveznek. Az épület homlokzata már elkészült, kirakatát ideiglenesen a MOKÉP foglalta el, az épület belsejében azonban nagyon vontatott a munka. Miért?

Nyílik-e a cukrászda?

Először a VII. kerületi Tanács építési osztályán jártunk. Itt megtudtuk, hogy a munká-

latokat a 43-as Építőipari Vállalat végzi, a beruházó a VII. kerületi Házkezelési Igazgatóság. Az EMKE-kombinátot az építők szerint — oly sok határidő-módosítás után — 1962 júniusában kellene átadni rendeltetésének. Az egész munka 15 millió forintba kerül, ebből eddig 4 millió 500 ezer forintot használtak fel, tehát a költségvetés egyharmadát. Bár pénz van, viták, tervproblémák, anyagihiányok hátráltatták a munkát. Azért valószínűnek tartják, hogy az év végéig megnyílik a cukrászda.

A házkezelési igazgatóságon fény derül a több éves huzavona néhány részletére.

— Az építkezés rendjére vonatkozó programot a Belkereskedelmi Minisztérium adta a Lakótervnek, de hogy abban mi volt, azt a mai napig sem tudjuk, mert többszöri kérésünkre sem közölték velünk — mondják az igazgatóságon.

Felvonulás, esztendősvárakozás után

Az EMKE építését 1958 negyedik negyedévében kezdték meg. Végleges határidő ma sincs, mert senki nem tudja megmondani, hogy mikor fejeződik be a munkát. Évente kötnek kivitelezési szerződést a vállalattal, az összeget ők szabják meg, kapacitásukhoz mérten. Tavaly azért kellett csökkenteni az építkezés ütemét, mert az épületben lakókat nem tudták elhelyezni. A tervszolgáltatás nem volt folyamatos; sok tervet csak a feltárások után lehetett elkészíteni. A felvonulás ügyében egy évig folytattak levelezést, hogy a Rákóczi út 42. számú üres telken a 43-as Építőipari Vállalat berendezkedhessék. A fővárosi tanács illetékes osztálya korábban elzárkózott a kérelem teljesítésétől, majd az egyesítendő levelezés után mégis megengedte a telek elfoglalását... Az építők — mert más helyük nem volt — 1959 nyarának elején az Akácfa utca 3. szám alatti épületben, a régi EMKE gazdasági helyiségébe akartak költözni. Ehhez némi átalakításra volt szükség. Amikor az egyik helyiségben elbontottak egy falat, a földem megröppant. Erre megkezdődött az Akácfa utca 3. számú ház alapos szerkezeti vizsgálata. Megállapították, hogy a ház életveszélyes. A tervező ekkor az egész épü-

let lebontását javasolta, s azt, hogy az EMKE-nek az ide átnyúló részét újra tervezzék.

A „tartóügy“

A döntés hosszú ideig elhúzódtott. Fél év után elhatározták: az épületet 1965 végéig le kell bontani. Elrendelték az áttervezést. A terv az idén készült el. Addig is — terv hiján — a jó ütemben megindult munkát csökkenti kellett.

Közben megkezdődött a „tartóügy“. A falak megerősítésére szolgáló tartókat a Fém-munkás Vállalatnak kellett elkészítenie. Meglepetésünkre az Építésügyi Minisztérium a feladatot törölte a vállalat programjából. Hosszú tárgyalások kezdődtek. Végre szerződést kötöttek, hogy 1959 júliusi határidővel terven felül elkészítik a gerendákat. Kérvényes kérelemmel szállított is a gyár, de kiderült, hogy nem az előírt minőségben. A beépítést ezért mindaddig nem engedélyezték, amíg a szükséges műbizonylatot a Fém-munkás Vállalat nem bocsátotta a statikus rendelkezésére. A tartók másik részét a gyár anyaghiány miatt nem szállította. Hosszas utánjárással elérték, hogy a Lőrinci Hengermű soron kívül készítse el a hozzá való anyagot. S amikor ennyi bonyodalom után a helyszínre vitték a tartókat, kiderült, hogy nem a tervezői utasításnak megfelelően készültek el. Erre ismét megtiltották a beépítést. Ujabb viták, tárgyalások, levelezések kezdődtek, a munkálatok nagy része pedig áthúzódtott 1960 második felére...

Megéri a 15 milliót?

Későn kezdődött a gépészeti munka is, mert nem volt anyag. Most az épületen csekély létszámmal dolgoznak a szerelő vállalatok. Ma sincs elegendő anyaguk, eternitcsőből csak az egyötödöt kapták meg a harmadik negyedévre szükséges mennyiségnek, a negyedik negyedévre még kiutalás sincs. Hiányzanak a központi fűtéshez szükséges csövek, s ezért nem nyílik meg szeptember 30-án a cukrászda. Ebben az ügyben már fordultak segítségért az Építésügyi Minisztériumhoz, de sem a szeptember 30-i határidőre, sem a végleges időpontra vonatkozóan nem kaptak értesítést.

Ezernyi gond és nem kevés gátló körülmény akadályozza az EMKE-kombinát mielőbbi megépítését. Sok kérdés vár feleletre. Miért adta át a Belkereskedelmi Minisztérium ezt a fontos munkát a VII. kerületi Házkezelési Igazgatóságnak? S ha már így történt, miért nem közli a programot?

Gyors, határozott, erélyes intézkedésre van szükség, amely — mint a Vígszínház esetében — rendet teremj a Budapest legforgalmasabb csomópontján épülő EMKE-ben.

Végül tanulságképpen: bizonyossá vált, hogy nem volt érdemes 15 millió forintért egy régi épületet összetoldozni-foltozni, mert az új hamarabb és olcsóbban is felépült volna.

Békés Attila